

[Bjørn Elmquist]

ordnes under udvalgsarbejdet i Arbejdsmarkedsudvalget, ved en anden behandling helt efter reglerne her i Folketingssalen og ved en tredje behandling til sin tid.

Det andet hovedelement i det radikale dagsordensforslag er at sikre mulighed for, at medlemmer af lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer kan afslå at yde støtte til politiske partier via deres organisationskontingent. Det opfatter vi i regeringspartierne som en referencetil beslutningsforslag nr. B 94, der også var til første behandling i fredags, og som nu ligger til udvalgsbehandling i Politisk-Økonomisk Udvalg. Der er nogle, der måske endnu kan erindre, hvad der blev sagt undervejs under behandlingen. Justitsministeren var på regeringens vegne fremme med nogle udlægninger, nogle spørgsmål og nogle fortolkninger for så vidt angår de enkelte punkter i beslutningsforslaget.

Det er det, vi i regeringspartierne lægger til grund, når vi nu erklærer, at når tingene hænger sådan sammen og vi ser det ud fra den synsvinkel, som justitsministeren gjorde det ved førstebehandlingen i fredags, så er vi i stand til at støtte dette forslag om motiveret dagsorden, selv om vi altså har visse forretningsordensmæssige overvejelser med hensyn til, om det nu alligevel er god skik at gøre sådan.

**Jørgen Estrup (RV):**

Lad mig starte med at sige til hr. Bjørn Elmquist, at jeg måske havde visse vanskeligheder med at referere alt, hvad hr. Bjørn Elmquist sagde; jeg skulle jo dog holde mig inden for talletiden. Men jeg synes, at det er en overordentlig positiv udvikling, som nu markerer sig gennem den melding, som vi gennem hr. Bjørn Elmquist har fået.

Jeg vil gerne bekræfte, at den opfattelse af dagsordenen, som hr. Bjørn Elmquist gav udtryk for, også er min. Det, som først og fremmest nu er klart igennem denne dagsorden ud over den principielle holdning, som et flertal forhåbentlig vil markere til dagsordenen, det er en aktivitetsforpligtelse såvel vedrørende spørgsmålet om sanktionerne i tilfælde af ulovlige afskedigelser, som når det drejer sig om tvungne bidrag til politiske partier.

Dermed får vi altså markeret, at et flertal – forhåbentlig – i Folketinget både mener principielt, at sådan bør tingene være udformet, og

også aktivt vil arbejde for det. Det synes jeg er en væsentlig nyskabelse og noget, som virkelig rummer perspektiver for det videre arbejde i Politisk-Økonomisk Udvalg og i Arbejdsmarkedsudvalget vedrørende disse sager, og det vil jeg gerne hilse velkommen.

Så skal jeg blot sige til hr. Kaj Poulsen, som tidligere havde nogle knubbede ord om den radikale dagsorden, at hvis hr. Kaj Poulsen på noget tidspunkt havde tænkt sig at støtte beslutningsforslag nr. B 94, hvilket jo dog vist har været ganske oplagt at hverken hr. Kaj Poulsen eller Socialdemokratiet ønskede, så ville jeg også have lagt vægt på hr. Kaj Poulsens synspunkter. Det gør jeg ikke nu.

(Kort bemærkning).

**Ole Henriksen (SF):**

Jamen så kan jeg da sige til hr. Jørgen Estrup, at SF egentlig var positivt indstillet over for forslaget, som blev behandlet i fredags, og vi er meget skuffede over, at man nu indskrænker sit forslag, så det bliver ringere end det, man havde til første behandling i fredags.

Vi anser altså dagsordenen for at være en klar forringelse af de muligheder, som ligger dér. Hr. Kaj Poulsen har peget på en del af dem. Det gælder bl.a. spørgsmålet om alle de organisationer, som ligger uden for de traditionelle arbejdsmarkedsorganisationers område, som ikke er omfattet af dette her.

Vi kan være glade for, at dagsordensforslag efterhånden er blevet så devaluerede her; det er så spørgsmålet, om regeringen overhovedet retter sig efter nogen af forslagene eller ændrer politik på områderne.

Det radikale forslag kan vi altså ikke støtte.

Vi må jo selvfølgelig også vente på, at Fælles Kurs' dagsordensforslag bliver delt rundt, sådan at medlemmerne får lejlighed til at se på det. Før vil jeg ikke tage stilling til det.

**Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):**

Før bliver der heller ikke afstemning, kan jeg bekræfte.

(Kort bemærkning).

**Hans Strunge (S):**

For det første vil jeg gerne sige, at jeg har svært ved at forstå, hvordan man i Det Radikale Venstre og, forstår jeg nu, også i regerings-